

Det Afsnit, der sattes til Forhandling, var det *Ministeriet for Handel, Industri og Søfart* vedrørende, nemlig

- Betænkningens Nr. 12 og 13.
- Betænkningens Nr. 19.
- Betænkningens Nr. 28.
- Betænkningens Nr. 187—223 a.
- Betænkningens Nr. 435, Nr. 440, Nr. 447, Nr. 453, Nr. 455 og Nr. 467.

Ingen bad om Ordet.

Det Afsnit, som derefter sattes til Forhandling, var det *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedrørende, nemlig

- Betænkningens Nr. 7—11.
- Betænkningens Nr. 186.
- Betænkningens Nr. 401 og 402.

Ingen bad om Ordet.

Det Afsnit, som derefter sattes til Forhandling, var det *Justitsministeriet* vedrørende, nemlig

- Betænkningens Nr. 33.
 - Betænkningens Nr. 42.
 - Betænkningens Nr. 232—258.
 - Betænkningens Nr. 417—419 og Nr. 460.
- S a m r a a d, se Betænkningen under Punkt 4.

Ingen bad om Ordet.

Det Afsnit, som derefter sattes til Forhandling, var det *Finansministeriet* vedrørende, nemlig

- Betænkningens Nr. 1.
- Betænkningens Nr. 15.
- Betænkningens Nr. 20—27.
- Betænkningens Nr. 30 og 31 og Nr. 34—41.
- Betænkningens Nr. 136 og 137.
- Betænkningens Nr. 381—396.
- Betænkningens Nr. 397—400.
- Betænkningens Nr. 424—427, Nr. 432—434, Nr. 436—439, Nr. 441, Nr. 443, Nr. 445, Nr. 457—459, Nr. 461—463, Nr. 465 og Nr. 472—475.

S a m r a a d, se Betænkningen under Punkt 3.

Bertel Dahlgaard: Der har i Finansudvalget været et Samraad med den højtærede Finansminister om et Skattespørgsmaal, som i de senere Aar har faaet en ganske særlig Betydning. Det drejer sig om Reglerne for Beskatning af Frugtplantager. Som bekendt regnes inden for Ejendomsbeskat-

ningen Frugttræbestanden med under Ejendomsskylden, saaledes at der af de Formueværdier, der fremkommer gennem den opvoksende Træbestand, betales ikke blot Formueskat, men ogsaa Ejendomsskat. Hele dette Spørgsmaal havde indtil for en halv Snes Aar siden ingen væsentlig praktisk Betydning, idet det først er den nyere Tids rationelle Frugtavl med dens store Plantageanlæg, der har gjort Spørgsmaalet til en Sag af stor økonomisk Rækkevidde. Mange vil med Styrke gøre gældende, at Frugttræerne ligesom nye Bygninger er en arbejdsskabt Værditilvækst, som der ingen Begrundelse er for at hemme gennem Skattepaalæg. Man vil med Rette henvise til, at Frugtavl er en af de mest arbejdsskabende Dykningsformer og derfor netop ikke bør belastes med mere end den Beskatning af Grundværdien, som jo er en Selvfølge for denne som for anden Jordejendom. Jeg har fremdraget dette her, fordi jeg mener det nødvendigt, at der snarest sker en Klaring af Problemet, og nødvendigt, at der fremkommer en ny Indstilling over for hele dette Spørgsmaal, og jeg vilde gerne spørge den højtærede Finansminister, om han har Opmærksomheden henvendt paa dette vigtige Spørgsmaal, og om han ikke vil være villig til at foranledige, at Overvejelse snarest iværksættes i saa Henseende.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at Spørgsmaalet om Beskatning af Frugtplantager har faaet en væsentlig forøget Betydning i de senere Aar. Forholdet er vel det, at man for en Række Aar siden overhovedet ikke tænkte noget videre over disse Frugttræer, naar man ansatte Ejendommens Værdi. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at man kan sidestille Frugttræerne med Bygninger, for saa vidt som det i begge Tilfælde drejer sig om noget, der er anbragt paa Jorden ved Menneskers Arbejde, og Spørgsmaalet om Frugttræers Beskatning er derfor i og for sig parallelt med Spørgsmaalet om Bygningers Beskatning. Jeg har forstaaet det ærede Medlem saadan, at han finder, det i hvert Fald bør overvejes, om man ikke burde undtage saavel Frugttræer som Bygninger fra Ejendomsbeskatningen overhovedet; at de vilde komme med under Formuebeskatningen alligevel, er jo klart. Det er imidlertid et stort Spørgsmaal, det indebærer en principiel Drøftelse af vor hele Ejendomsbeskatning. Det er jo i Øjeblikket saadan, at selv om vi sondrer mellem Grunden og Bygninger og andet Tilbehør, den saakaldte Forskels-